

Løft din hat.

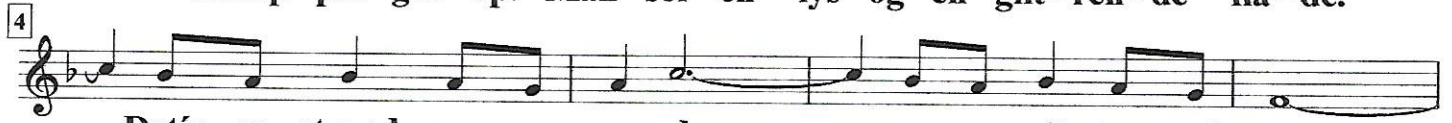
Børge Müller

Kai Normann Andersen

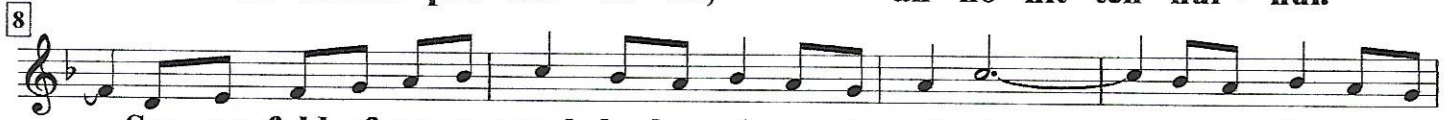
vers 1.

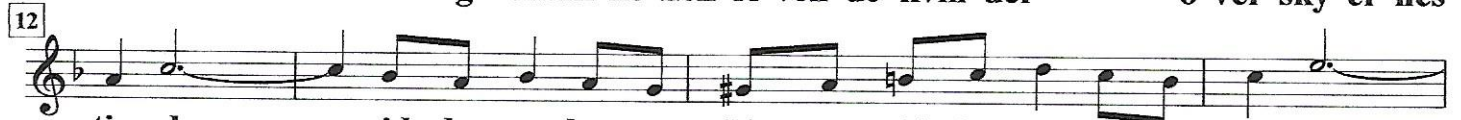
1. Tæp-pet går op. Man ser en lys og en glit-ren-de fla-de.

Det'r en strand-pro-me-na-de, an-no nit-ten nul-nul.

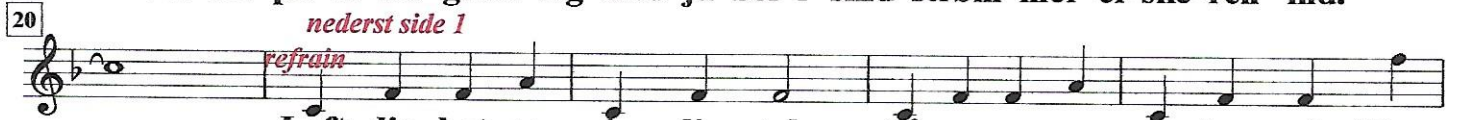
Sce-nen fuld af un-ge smuk-ke hen-ri-ven-de kvin-der o-ver sky-er-nes

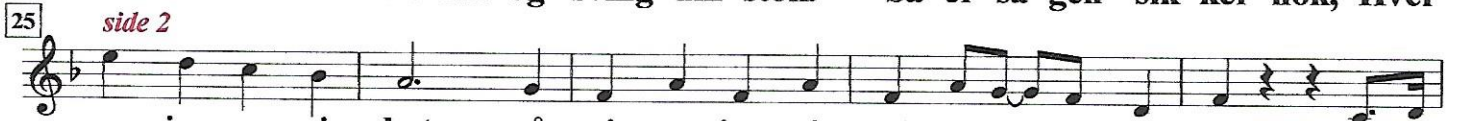
tin-der sid-der so-len og skin-ner, sid-der so-len og skin-ner,

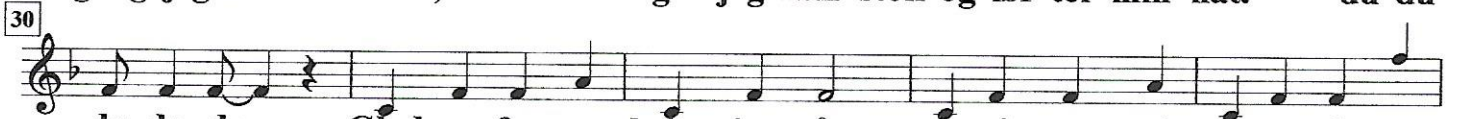
som det pu-re-ste guld. Og med ju-bel i sind strøm-mer el-ske-ren ind.

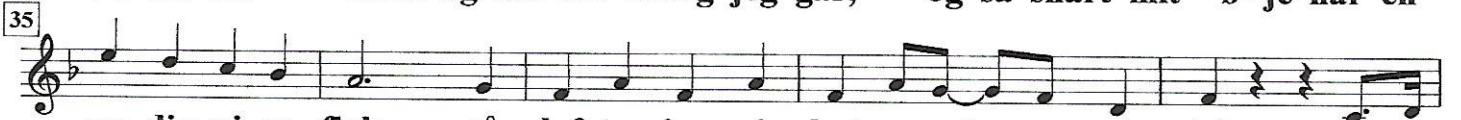
Løft din hat og sving din stok. Så er sa-gen sik-ker nok, Hver

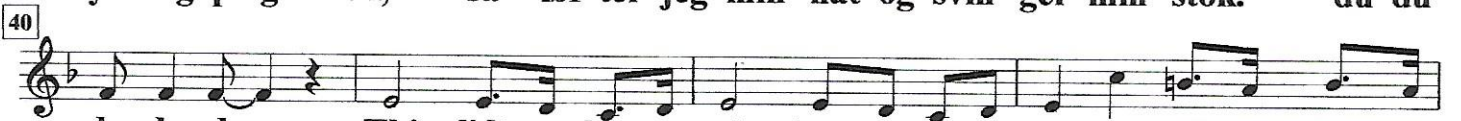
gang jeg ser min skat, så svin-ger jeg min stok og løf-ter min hat. du du

du du du Glad og fro om-kring jeg går, og så snart mit ø-je når en

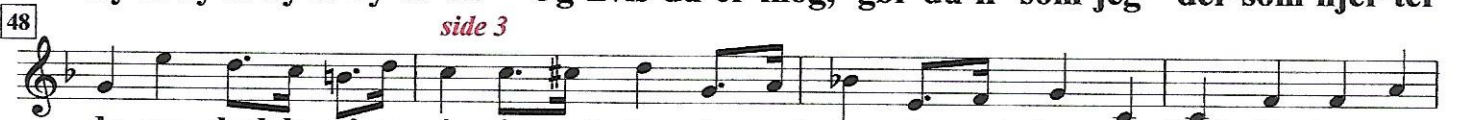
yn-dig pi-ge-flok, så løf-ter jeg min hat og svin-ger min stok. du du

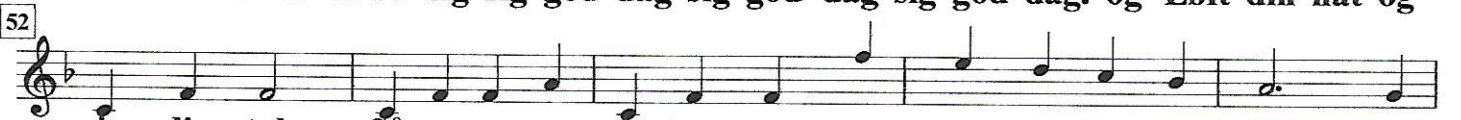
du du du. Thi lidt ga-lan-te-ri kan en pi-ge li' hun el-sker så'n lidt

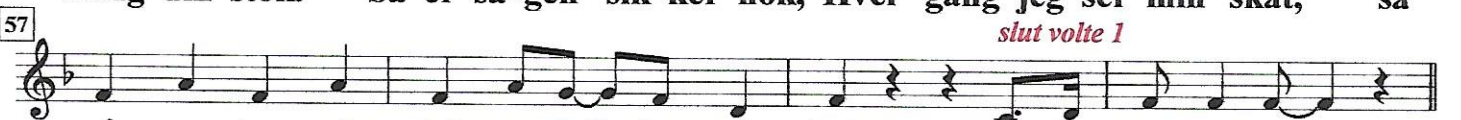
try-le-ry-le ry-le ry-le-ri. Og hvis du er klog, gør du li' som jeg der-som hjer-ter

da-me skul-le vi-se sig sig god-dag sig god-dag sig god dag. og Løft din hat og

sving din stok. Så er sa-gen sik-ker nok, Hver gang jeg ser min skat, så

svin-ger jeg min stok og løf-ter min hat. du du du du du